

ת"פ 9060/11/18 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד מסעוד לוי-בעצמו, מראקו שרבטוב-בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 9060-11-18 מדינת ישראל נ' לוי ואח'
תיק חיצוני: 469602/2018

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
מדינת ישראל-פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאוי
נגד
הנאשמים:
1. מסעוד לוי-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה
2. מראקו שרבטוב-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהן

גזר דין

מבוא

1. הנאשם 1 והנאשם 2 (להלן: "הנאשמים") הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס להם ביצוע עבירות של כליאת שווא, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, איומים, החזקת סכין שלא למטרה כשרה וגניבה, עבירות לפי סעיפים 377, 380 + 382(א), 192, 186(א) ו-384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

כתב האישום

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי עובר ליום 21.10.2018 התגלע סכסוך כספי בין המתלונן לנאשם 2. ביום 21.10.2018 סמוך לשעה 22:00 ניגשו הנאשמים אל המתלונן שישב יחד עם אחר ברחוב חנה סנש בבאר שבע. הנאשם 2 חטף מידו של המתלונן טלפון נייד במטרה לשלול אותו שלילת קבע. מיד לאחר האמור, היכה הנאשם 1 את המתלונן באמצעות אגרוף בעינו הימנית. בהמשך הכו הנאשמים בצוותא חדא את המתלונן באגרופים בראשו ובגבו והפילו אותו אל הארץ. בהמשך הצמיד הנאשם 1 סכין לצווארו של המתלונן ואמר לו לבוא לרכב. הנאשמים הובילו את המתלונן, שנאלץ ללכת עמם מחשש שיפגע, לרחוב אחר, בו חנה רכבו של הנאשם 1, וכשהגיעו אל החניה הפיל הנאשם 1 את המתלונן על הארץ, סטר לו, הצמיד את הסכין לאיבר מינו והורה לו להיכנס אל הרכב תוך שהוא מאיים עליו "בא לי לדקור אותך". המתלונן שחשש מהנאשמים נאלץ להיכנס אל הרכב. במקביל לאמור, הוביל הנאשם 2 בכוח את האחר עמו ישב המתלונן בתחילת האירוע והורה לו להיכנס אל הרכב. הנאשם 1 נהג

ברכב כשלצדו ישבה באותה עת אשתו, והנאשם 2 ישב במושב האחורי בין המתלון לאחר כשהוא מחזיק בהם. הנאשמים הורו למתלון ולאחר לשתוק והנאשם 1 איים על המתלון ועל האחר ואמר להם: "אתה תכיר את מסו לפני 20 שנה...אתה תמות היום מאחורי הפסיכיאטרי" או דברים דומים. הנאשם 2 הוסיף ואיים על המתלון: "אתה מת היום מאחורי הפסיכיאטרי" ו"היום אתה לא יוצא מהשטח" או דברים דומים. לכך (יצוין כי מדובר בשטח פתוח מאחורי בית חולים הפסיכיאטרי בבאר-שבע שממוקם בשולי העיר, י' ל"). מיד לאחר האמור נסעו הנאשמים לכוון בית החולים הפסיכיאטרי כשהם מחזיקים במתלון ובאחר בכוח. כשהגיעו בסמוך לבית החולים הפסיכיאטרי, בעוד הרכב בנסיעה, פתח המתלון את דלת הרכב, קפץ מהרכב תוך שהוא מתחמק מאחיזתו של הנאשם 2 שניסה לתפוס אותו, נפל על הכביש, מיד קם והחל לברוח במהירות לתוך החניה של בית החולים הפסיכיאטרי. הנאשמים עצרו את הרכב, יצאו ממנו, רדפו אחר המתלון, תפסו אותו בכניסה לבית החולים הפסיכיאטרי והחלו להכותו בכל חלקי גופו, ובין היתר בעטו בפניו והכו אותו בחוזקה באגרופים עד שנפל על הארץ. הנאשמים גררו את המתלון שהיה שרוע על הכביש, ובעטו בו בכל גופו עד אשר אשת הנאשם 1 רצה אליהם, משכה אותם בכוח מהמתלון וצעקה להם "הזמינו משטרה תברחו" או דברים דומים לכך. הנאשמים ברחו והמתלון רץ אל עבר בית החולים הפסיכיאטרי והתמוטט בכניסה אליו. כתוצאה ממעשי הנאשמים פונה המתלון לבית החולים שם התברר כי נגרמו לו פצעים ושפשופים בכתף ובגב, המטומה סביב עין ימין וחתכים מרובים בכפות הרגליים.

3. בתיק זה הכרעת הדין ניתנה לפני זמן רב והטיעונים לעונש נדחו מעת לעת לצורך קבלת תסקירים של שירות המבחן. אף המועד בו היה אמור להינתן גזר דין, לאחר שהצדדים טענו לעונש, נדחה על פי החלטת בית המשפט, וזאת לצורך קבלת הבהרות משירות מבחן אודות הטיפול שעבר כל אחד מהנאשמים.

מאז הדיון נדחה פעמים נוספות בשל משבר הקורונה והנגזר מכך, לרבות בכל הקשור ליכולת לקיים דיונים במועדים שנקבעו ויכולת שירות המבחן להעביר עדכונים מלאים ומפורטים אודות ההתקדמות בטיפול אצל הנאשמים, ובעיקר אצל הנאשם 1 אשר היה אמור להשתלב במרכז טיפולי - בית נועם. למען הסר ספק, אציין כי אפשרתי לצדדים להשלים את טיעוניהם לעונש לאור תסקירי שירות המבחן הנוספים שהתקבלו, כפי שיפורט להלן.

תסקירים

4. בעניינו של כל אחד מהנאשמים התקבלו כאמור מספר תסקירים של שירות המבחן.

מהתסקיר בעניינו של הנאשם 1 מיום 10.09.2019 (שהתקבל לאחר שבתסקיר ראשוני מיום 25.6.2019 התבקשה דחיה של כחודשיים לצורך עריכת תסקיר מפורט) עלה כי הנאשם 1 כבן 49, אב לשמונה ילדים, מצוי בזוגיות עם ידועה בציבור 13 שנה, סיים 10 שנות לימוד, ללא מסגרת תעסוקתית בשל בעיות בריאות, מתקיים מקצבאות מס הכנסה ומקצבאות של ילדיו הנכים מביטוח לאומי. עוד עולה

מהתסקיר כי לנאשם 1 ששה ילדים הסובלים מבעיות שונות, כאשר אחד מילדיו אובחן כבעל מוגבלות שכלית קלינית וזקוק להשגחת מבוגר. שירות המבחן סקר את קורות חייו הקשים של הנאשם 1 הן במשפחת מוצאו והן במשפחה אותה הקים, ומטעמים של צנעת הפרט אמנע מלפרטם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם החל להשתמש בסמים לאחר שחרורו הצבאי ואף סחר בהם על מנת לממן את שימושו העצמי. הנאשם 1 טופל מספר פעמים ב"מרכז חוסן" ולדבריו נמנע משימוש בסמים כשנולדו ילדיו אך חזר להשתמש בסמים טרם מעצרו. שירות המבחן הפנה בהליך המעצר את הנאשם 1 לטיפול ממוקד בתחום ההתמכרויות. שירות המבחן הוסיף כי ממידע שהגיע מגורמי הטיפול עולה כי הנאשם 1 השתלב בטיפול באופן מיטבי, הגיע באופן סדיר, שיתף פעולה עם הצוות הטיפולי, שימש דוגמא לשאר המטופלים ובדיקות השתן שביצע נמצאו נקיות משרידי סם. התרשמות שירות המבחן הייתה שהנאשם 1 הגיב באופן חיובי לטיפול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 ביצע את העבירות על רקע דפוסיו ההתמכרותיים. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם 1 אומנם הודה בביצוע העבירות, אך השליך חלק מהאחריות על השימוש בסם ועל חלקו של המתלונן, כאשר נראה שהוא התקשה להביע חרטה על מעשיו והתקשה לראות את התנהגותו כפוגענית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 חסר כישורים אישיים וחברתיים, מגיב באלימות במצבי משבר או כשחש רגשות השפלה וניצול. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק בתחום הסמים והאלימות, וכן מקיומה של נזקקות טיפולית משמעותית בתחום האלימות. בסופו של יום המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון לצורך שילובו של הנאשם 1 בהליך טיפולי שייתן מענה לרמת הסיכון הנשקפת ממנו. הנאשם 1 הביע מוכנות ראשונית אך התנגד להשתלבות בהליך אינטנסיבי במקום סגור בשל הצורך התעסוקתי והצורך להיות נוכח לצד משפחתו.

בתסקיר נוסף מיום 11.11.2019 התייחס שירות המבחן להליך הטיפולי בעניינו של הנאשם 1, בעיקר בתחום האלימות, לרבות זו שבמסגרת המשפחה. מהתסקיר עלה כי הנאשם 1 נשלח לראיון התאמה ב"בית נועם" אך נמצא לא מתאים להשתלב בטיפול נוכח העובדה כי אינו מודע לדפוסי התנהגותו האלימים שמתקיימים במשפחתו ואינו רואה צורך טיפולי במערכת היחסים עם זוגתו. שירות המבחן הוסיף כי נוכח העובדה כי הנאשם 1 מתקשה לבחון את דפוסי התנהגותו האלימה ומשליך את אחריותו לביצוע העבירות על האחר ונוכח התנגדות הנאשם 1 לניסיונות הטיפול, אין הוא בא בהמלצה טיפולית שיקומית. לעניין העונש המליץ שירות המבחן להתחשב בנסיבותיו המשפחתיות של הנאשם 1.

בתסקיר משלים של שירות המבחן (מיום 27.2.2020), שנתקבל לאחר שהוריתי לשירות המבחן להרחיב אודות הטיפול בו השתלב הנאשם 1 בתחום ההתמכרויות ולהבהיר האם מוצו דרכי הטיפול בתחום זה, שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 שולב בטיפול ממוקד בתחום ההתמכרויות במסגרת "מרכז חוסן". נמסר כי ההליך הטיפולי כלל טיפול קבוצתי בתדירות יומיומית (6 שעות בכל יום) וטיפול פרטני בתדירות של אחת

לשבוע בנוסף לשילוב בסדנאות בתחום ההורות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 השתלב בטיפול באופן מיטבי, הגיע באופן סדיר, שיתף פעולה באופן מלא, יצר קשרים בינאישיים עם מטופלים אחרים והיווה דוגמה בשמירה על כללי המקום, שיתף בתכנים אישיים, הצליח לבחון באופן מעמיק את חוויות חייו ונתן דגימות שכן נקיות מסם באופן סדיר ועקבי. שירות המבחן הוסיף כי נוכח תפקודו הוא עלה לשלב ב' של הטיפול. הצוות המטפל התרשם כי אף שהנאשם 1 מתקשה לגלות הבנה עמוקה למצבים חברתיים, למחשבותיו ולרגשותיו הוא מצליח להתקדם בהליך הטיפולי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 זקוק להמשך טיפול פרטני בתחום האלימות ולהמשך מעקב אודות בדיקות שכן. לסיכום התרשם שירות המבחן כי ההליך הטיפולי הממוקד בתחום ההתמכרויות נתן מענה לדפוסי ההתמכרות של הנאשם 1 והעניק לו כלים להתמודדות עם מצבי חיים מורכבים ללא סמים. יחד עם האמור התרשם שירות המבחן כי לא ניתן מענה טיפולי ביחס לדפוסי התנהגותו האלימה של הנאשם 1 במעגלי חיים שונים לרבות במישור המשפחתי וכי טיפול בתחום זה הכרחי להמשך שיקומו של הנאשם 1. שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון לבחינת שילובו של הנאשם 1 בקבוצה טיפולית בתחום האלימות במסגרת המשפחתית ב"בית נועם". שירות המבחן הוסיף כי בשיחה שקיים עם הנאשם 1 הביע הנאשם 1 את הסכמתו והוא נשלח לראיון קבלה ב-"בית נועם" (מרכז טיפולי לגברים אלימים).

מתסקיר נוסף מיום 11.3.2020 עלה כי הנאשם 1 התקבל לתקופה ניסיונית לטיפול במרכז ערב ב-"בית נועם". הטיפול במסגרת זו כולל שלושה מפגשים שבועיים. גורמי הטיפול העריכו כי אף שהם מתרשמים שהנאשם 1 מתקשה לראות עצמו כזקוק לטיפול בתחום האלימות הזוגית וכי הוא מגלה מוטיבציה חיצונית בלבד, יכול הוא להיתרם מטיפול זה במידה ויצליח להתבונן על דפוסי האלימות בחייו. שירות המבחן המליץ שוב על דחיית הדיון לבחינת אופן השתלבותו של הנאשם 1 בקבוצה הטיפולית.

מתסקיר ביניים (מיום 21.6.2020) עלה כי שילובו של הנאשם 1 במסגרת הטיפולית בבית נועם נדחה בשל מגפת הקורונה וכי הוא שולב במסגרת הטיפולית אך ביום 17.5.2020. משיחה של שירות המבחן עם גורמי הטיפול במקום עולה כי הנאשם 1 החל את הטיפול באופן מיטבי, מקפיד להגיע למפגשים, משתף באופן כנה ונרחב אודות התנהלותו ובחירותיו בחיים. גורמי הטיפול הוסיפו כי תקופת הניסיון של הנאשם 1 הסתיימה והוא נמצא מתאים להמשך הטיפול. שירות המבחן המליץ נוכח השלב הראשוני בטיפול בו מצוי הנאשם 1 לדחות את הדיון פעם נוספת על מנת לבוא בהמלצה עונשית.

בתסקיר הסופי (מיום 2.8.2020) חזר שירות המבחן על התהליכים הטיפוליים בהם השתלב הנאשם 1 לרבות הטיפול בתחום ההתמכרויות, אליו הקפיד להגיע באופן רציף, סיים אותו באופן מיטבי ורכש כלים להתמודדות במצבי משבר ללא שימוש בסמים. ביחס לטיפול בתחום האלימות בבית נועם בו השתלב הנאשם 1 מסר שירות המבחן כי הטיפול כולל טיפול קבוצתי ופרטני ואורך כחצי שנה. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם מצוי עדיין בשלבים הראשוניים של הטיפול, כי הוא השתלב עד כה בטיפול באופן מיטבי, מקפיד להגיע למפגשים, מבין את הצורך הטיפולי, מקיים שיח פורה וכנה עם גורמי הטיפול, רוכש כלים להתמודדות חיובית עם האתגרים בחייו, עורך צעדים משמעותיים לשינוי אורחות חייו ומשתתף באופן פעיל בדיונים תוך קיום תהליכים פנימיים של בחינת התנהלותו וחוויות חייו.

שירות המבחן הוסיף כי: "אנו מתרשמים כי מסעוד נתרם מהתהליכים הטיפולים השונים בהם משולב, משתף פעולה עם שירותנו באופן מיטיב ועורך צעדים משמעותיים לשם שינוי אורחות חייו וקיום תהליכים שיקום. כן נראה כי עובר תהליך חיובי בו מגייס כוחות למען התהליכים הטיפולים ועורך שימוש מיטיב ומושכל בתהליכים אלו".

שירות המבחן התרשם עוד כי סיום התכנית הטיפולית בה מצוי הנאשם 1 בצורך בדיקות שתן לגילוי שרידי סם יתנו מענה חיובי לתהליך השיקום.

נוכח השתלבותו של הנאשם 1 בהליכי הטיפול השונים והמוטיבציה שמגלה לסיום תהליכי השיקום ולשינוי באורחות חייו המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 1 צו מבחן למשך שנה, עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. שירות המבחן ציין כי מאסר בפועל עלול לפגוע בהליכי השיקום של הנאשם 1.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 מיום 25.06.2019 עלה כי הנאשם 2 כבן 26, רווק, נשלח לפנימייה בגיל צעיר אותה עזב לאחר שסיים 8 שנות לימוד, התגורר בבית אמו ועבד כעוזר טכנאי מזגנים טרם מעצרו. הנאשם 2 מסר כי כבר מגיל צעיר החל להיות מעורב בפלילים בעבירות שונות, בגין ריצה גם עונשי מאסר.

שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם לרבות העובדה כי גדל במשפחה מרובת ילדים בעלת קשיים כלכליים בעטיים, כאמור, נשלח לפנימייה בגיל צעיר.

הנאשם 2 הודה בביצוע העבירות, מסר כי אלו בוצעו על רקע סכסוך הקשור לחוב שחב לו המתלונן, הביע חרטה ומסר כי איבד שליטה ופעל באופן אימפולסיבי ותוקפני. הנאשם 2 שלל התמכרות לסמים או לאלכוהול, אם כי מסר כי החל להשתמש בגראס ובחשיש לפני ארבע שנים, תוך שהוסיף כי הוא צורך אלכוהול בנסיבות חברתיות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 נגרר למעורבות בפלילים מגיל צעיר, התקשה להתמיד במסגרות ולנהל את חייו, אימפולסיבי, צורך לרעה חומרים ממכרים, מתקשה להתמודד בסיטואציות בהן חש פגיעה בכבודו ומגיב באופן תוקפני. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 מבטא שאיפות להתנהלות נורמטיבית הן במישור התעסוקתי והן במישור הזוגי.

מהתסקיר עלה עוד, כי הנאשם 2 שולב לטיפול בקרב עצורי בית, התמיד להגיע למפגשים, ביטא את תחושותיו באופן אותנטי וביטא רצון לניהול אורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן סבר כי הנאשם 2 נזקק למסגרת טיפול, והפנה אותו תחילה ל"בית חוסן", ואולם משם נמסר כי לא ניתן לשלבו במסגרת נוכח העובדה כי המתלונן עצמו שולב במסגרת זו. שירות המבחן המליץ על דחית הדיון לצורך בניית תכנית טיפולית מתאימה לנאשם 2.

מהתסקיר המשלים מיום 14.11.2019 עלה כי הנאשם 2 שולב בתכנית טיפולית במסגרת תכנית ערב לצעירים ב"בית חוסן", בו נמצא (נכון למועד עריכת התסקיר) משך כחודשיים, התמיד להגיע למפגשים, לא הפר תנאים, הביע את עצמו בפתיחות ונראה כי הוא תרם ונתרם מההליך הקבוצתי. הטיפול באותה מסגרת כלל שילוב בין שיחות פרטניות למפגשים קבוצתיים. שירות המבחן חזר על התרשמותו לפיה מדובר בבחור אימפולסיבי, נגרר, המתקשה לנהל את חייו ולהתמיד במסגרות, צורך לרעה חומרים ממכרים, ועלול להגיב בתוקפנות לסיטואציות בהן חש פגיעה.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם מנאשם 2 כבעל שאיפות לנהל אורח חיים תקין, יציבות תעסוקתית, כי הנאשם 2 מהווה דמות משמעותית במשפחתו, כי לאורך חייו התכוון לסייע למשפחתו ככל שניתן, לרבות במישור הכלכלי, כי הנאשם 2 מבטא חרטה על מעשיו וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מדרבן לעריכת התבוננות מחודשת בחייו. שירות המבחן הוסיף כי לראשונה הנאשם 2 שולב בהליך טיפולי כלשהו. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם 2, אשר היה מצוי באותה עת שמונה חודשים ב"מעצר בית", לא הפר את התנאים, שיתף פעולה בטיפול באופן חיובי ונוכח נתונים אלה שב והמליץ על דחיית הדיון בעניינו בשלושה חודשים נוספים, תוך הקלה בתנאי השחרור (מתן אפשרות לעבוד במהלך שעות היום כחלק מהליך הטיפול).

מתסקיר נוסף מיום 26.2.2020 עלה כי הנאשם 2 נמצא כחמישה חודשים בטיפול בתכנית מרכז ערב לצעירים פעמיים בשבוע. התכנית כוללת טיפול פרטני וטיפול קבוצתי. שירות המבחן ציין כי בדיקות השתן לגילו שרידי סם אותן מוסר הנאשם 2 אחת לשבוע נמצאו נקיות. שירות המבחן מסר כי הנאשם 2 הקפיד להגיע באופן עקבי למפגשים, קשוב ואהוד על חברי הקבוצה ומשתף בפתיחות ובכנות אודות קשייו ובחוויותיו. יחד עם האמור ציין שירות המבחן כי הנאשם 2 זקוק לזמן נוסף על מנת להביא את עצמו לשיתוף מלא בקבוצה וכי הוא מתקשה לחבר בין אירועי העבר והשפעתם לנסיבות שהביאו אותו לצורך סמים. שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 משתף פעולה באופן מתמשך עם הגורמים הטיפולים ועורך מאמצים לשנות את אורחות חייו. יחד עם זאת ציין שירות המבחן כי עדיין נזקקת מעורבות טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה על מנת לשלבו בתכנית טיפולית נוספת. עוד המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 2 מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. שירות המבחן הדגיש כי הטלת עונש של מאסר בפועל עלול לקטוע את ההישגים השיקומיים שהשיג הנאשם 2 עד כה.

מהתסקיר הסופי מיום 21.6.2020 עלה כי בשל התפשטות מחלת הקורונה הופסקה הפעילות ב"מרכז חוסן" בו שולב הנאשם 2, וזו התקיימה באמצעות שיחות טלפוניות פרטניות. שירות המבחן ציין כי לאחר שהפעילות במרכז חודשה (באופן מצומצם) השתלב הנאשם 2 בקבוצה למתקדמים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מקפיד להגיע למפגשים באופן עקבי, משתף פעולה בצורה טובה, הגיע לתובנות בכל הקשור לצריכת סמים ולהימנעות משימוש חוזר, מגלה עצמאות ואחריות וקשוב ואהוד על חברי הקבוצה. שירות המבחן חזר על המלצתו הטיפולית והעונשית.

טיעוני הצדדים

5. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, וכל צד טען לעונש כראות עיניו.
6. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם ביחס לשני הנאשמים צריך לנוע בין 24 ל-48 חודשי מאסר (לאחר שתיקנה את מתחם העונש ההולם לו טענה בתחילה [30 - 60 חודשי מאסר] תוך שהיא ציינה כי מצאה לתקן המתחם לו עתרה בשים לב לענישה הנוהגת בבתי משפט השלום שם על דרך כלל נידונים נאשמים בעבירות מן הסוג דנן). המאשימה עתרה לעונש מאסר באמצע מתחם העונש לו טענה, למאסר על תנאי ארוך ולפיצוי כספי למתלונן. באשר לעונש המאסר על התנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם 2 עתרה המאשימה להפעילו מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר למאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה.
- המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ולחומרת מעשי הנאשמים בשים לב לפער הגילים ולפער הפיזי בין הנאשמים למתלונן, לעובדה כי אלו בוצעו בצוותא חדא תוך חלוקת תפקידים בין הנאשמים, לאופי האלימות, לאיומים על המתלונן באמצעות סכין בין היתר תוך הצמדת הסכין לאיבר מינו של המתלונן, לתעוזה ולדבקות הנאשמים לבצע את זממם (מרדף אחרי המתלונן לאחר שזה נמלט מהרכב) ולעובדה כי הנאשמים לא חדלו ממעשיהם עד להתערבותה של אשת הנאשם 1. בנוסף הפנתה המאשימה לתכנון שקדם למעשי הנאשמים, לנזק שנגרם או עלול היה להיגרם אלמלא הצליח המתלונן להימלט, לעברם הפלילי המגוון של הנאשמים ולמאסר על תנאי בר ההפעלה של הנאשם 2.
- המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן (בהשלמת טיעוניה ביום 05.12.2019) ולעובדה כי שירות המבחן בא תחילה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 1.
- המאשימה מסרה כי הפסיקה הנוהגת בעבירות בהן הורשעו הנאשמים רובה ככולה נלמדת מהפסיקה של בית משפט השלום. עוד הוסיפה המאשימה בהגינותה, כי היא לא מפנה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה נוכח העובדה שהפסיקה הנוהגת, מבית המשפט השלום, לא תומכת בעמדתה העונשית. בעניין זה הוסיפה המאשימה כי לשיטתה נסיבות עניינו חמורות מאלו אשר קיימות בפסיקה הנוהגת.
- במסגרת טיעוניה המאשימה הפנתה לצילומי חבלות של המתלונן, לתעודות רפואיות בעניינו של המתלונן ולדיסק המתעד את חלקו השני של האירוע. כן צורפו העתקים מהמרשם הפלילי של הנאשמים.
- בטיעון משלים לעונש בדיון מיום 6.8.2020, לאחר קבלת התסקירים המשלימים בעניינם של הנאשמים, טענה המאשימה כי לא ניתן להתעלם מהדרך הטיפולית שעברו הנאשמים, ואולם נוכח חומרת העבירות ועברם הפלילי של הנאשמים הבהירה המאשימה כי היא עומדת על כך שיש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל. יחד עם האמור, עתרה המאשימה לקבוע את עונשם של הנאשמים בתחתית המתחם ההולם לו עתרה ולא באמצע המתחם כפי שעתרה תחילה.
7. ב"כ הנאשם 1 טען כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד

14-15 חודשי מאסר ברף העליון של המתחם. ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה מטעמי שיקום ולהשית על הנאשם 1 עונש של מאסר על תנאי. לחילופין עתר ב"כ הנאשם 1 להשית על הנאשם 1 עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. בהמשך טיעוניו לעונש (ביום 05.12.2019) הפנה ב"כ הנאשם למדיניות הענישה וטען כי אף במקרים חמורים יותר מעניינו הסתפקו בתי המשפט בעונשים של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם 1 טען כי מדובר באירוע ספונטני ומתפתח והפנה בעניין זה לעובדות כתב האישום המתקן. ב"כ הנאשם 1 הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם 1 לרבות להיותו אב לשמונה ילדים ששישה מהם סובלים מנכויות שונות (ב"כ הנאשם 1 צרף תיעוד רפואי). ב"כ הנאשם 1 הפנה להליך הטיפול האינטנסיבי והמוצלח בן עשרה חודשים בו השתלב הנאשם 1 בשל בעיית התמכרותו לסמים (לעניין זה צרף ב"כ הנאשם 1 את חוות הדעת של העובדת הסוציאלית שמטפלת בנאשם 1 ותעודות שקיבל בסיום ההליך הטיפולי). ב"כ הנאשם 1 טען כי עברו הפלילי של הנאשם 1 אינו מכביד, כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2009 בגין עבירה שביצע בשנת 2006 וכי הנאשם 1 מעולם לא הורשע בעבירת אלימות למעט תקיפה סתם נגד בת זוגו לפני 13 שנה. ב"כ הנאשם 1 הוסיף כי מאז הרשעתו האחרונה הנאשם 1 שינה את אורחות חייו, התחתן, הקים משפחה ונמנע מלהסתבך בפלילים. ב"כ הנאשם 1 טען כי הנאשם 1 לקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה וכי למעשה מדובר במעידה חד פעמית.

ב"כ הנאשם 1 הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעוניו.

בהשלמת טיעוניו הפנה ב"כ הנאשם 1 לטיפולים המוצלחים שעבר הנאשם 1 הן בתחום הסמים והן בתחום האלימות, טיפול אותו הוא אמור לסיים בקרוב. עוד הפנה ב"כ הנאשם 1 לקשר השוטף והעקבי של הנאשם 1 עם גורמי הטיפול כעולה מתסקירי שירות המבחן ולהתרשמות שירות המבחן כי יש בטיפול שעבר הנאשם 1 בתחום האלימות כדי ליתן מענה הולם לצורך הטיפולי בתחום זה. ב"כ הנאשם 1 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, אם כי ביקש להסתפק במספר חודשים "מתון" של מאסר לריצוי בעבודות שירות נוכח נסיבותיו האישיות - משפחתיות המורכבות.

ב"כ הנאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם 2 עתר להשית על הנאשם 2 עונש של מאסר לריצוי בעבודת שירות. כן עתר ב"כ הנאשם להפעיל את עונש המאסר התלוי ועומד כנגד הנאשם 2 בחופף לעונש שיוטל עליו.

ב"כ הנאשם 2 טען כי אין מדובר באירוע מתוכנן כי אם באירוע ספונטני ומתגלגל שנבע מהיכרות מוקדמת עם המתלונן.

ב"כ הנאשם 2 הפנה לתסקיר שירות המבחן ולנסיבות חייו הקשות של הנאשם 2 העולות מהתסקיר. ב"כ הנאשם 2 הוסיף כי הנאשם 2 איבד שליטה ופעל באופן אימפולסיבי וכי ביצע את העבירות על רקע היותו מכור לסמים. ב"כ הנאשם 2 הדגיש כי הנאשם 2 השתתף מספר חודשים, בפעם הראשונה בחייו, בהליך טיפולי וכי שירות המבחן התרשם שהנאשם 2 הביע חרטה אמיתית וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מדרבן להתבוננות מחודשת על חייו.

בהשלמת טיעוניו לעונש הפנה ב"כ הנאשם 2 לעובדה כי הנאשם 2 סיים בהצלחה טיפול ב"בית חוסן" (הוצגה תעודה בעניין זה), לעובדה כי הנאשם 2 נרתם להליך הטיפולי בשונה מתיקים קודמים בעברו ולעובדה כי הנאשם 2 ממשיך מיוזמתו ללכת לבדיקות שתן לגילוי שרידי סם אף שסיים את ההליך הטיפולי. ב"כ הנאשם 2 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

8. בעניינו של הנאשם 1 העידו לעניין העונש בת זוגו הגב' אלנה אברמוב ואחיו מר אברהם לוי.

בת זוגו של הנאשם 1 מסרה כי הנאשם 1 עבר הליך טיפולי יפה, כי כיום, בניגוד לעבר, הוא לא עושה בעיות, כי הוא השתנה, כי הנאשם 1 "הוא אבא חבל על הזמן, הוא מקלח אותם ומכין אוכל...". כן הוסיפה כי היא עצמה מתקשה לתפקד בבית בשל בעיות בריאות וכי הגישה תביעת נכות בעניין זה.

אח הנאשם 1 מסר אף הוא כי חל שינוי משמעותי אצל הנאשם 1 נוכח הטיפול שעבר. האח הוסיף כי לילדיו של הנאשם מוגבלויות שונות, והנאשם 1 הוא המטפל העיקרי בבית, בעיקר בילד בעל הצרכים המיוחדים.

ב"כ הנאשם 1 הגיש מסמך אודות סיום הטיפול במרכז יום "חוסן" לטיפול בנפגעי סמים, מרכז בו שהה תקופה של 9 חודשים, כאשר על פי מסמך זה (שנכתב על ידי עובדת הסוציאלית לטיפול בהתמכרויות) הנאשם 1 שיתף פעולה עם כל דרישות המסגרת כולל הגעה קבועה ומדויקת למפגשים, נכח בטיפול קבוצתי ופרטני, היווה דוגמה חיובית לשאר חברי הקבוצה ואף שימש כראש קבוצה. במכתב צוין כי "ניכר כי מסעוד היה שותף מלא לתהליך זה, ומבחינה רגשית והתנהגותית רכש כלים לוויסות עצמי ולקידוח אחריות אישית. כמו כן עד היום נמצא נקי משימוש בכל סוגי הסמים וממשיך להגיע לטיפול פרטני...".

כן צורפו מסמכים אודות המצב הרפואי של בנו הסובל מעיכוב התפתחותי משמעותי ואישורים מהמוסד לביטוח לאומי אודות קבלת גמלת נכות עבור חמישה ילדים נוספים פרט לילד הסובל מעיכוב התפתחותי שאף בעניינו צורף אישור על קבלת גמלה.

9. **הנאשם 1** ביקש לומר את דבריו, כפי שהעלה אותם על הכתב יחד עם העובדת הסוציאלית. הנאשם 1 מסר כי עבר הליך טיפולי משמעותי ממנו הבין כי הגיע לעולם העברייני לאחר שחיפש תחושות ביטחון ושייכות אותן לא קיבל בבית בו גדל. הנאשם 1 שיתף כי עבר ילדות לא פשוטה כבן לאב מכור לאלכוהול ולהימורים. הנאשם 1 הוסיף כי הוא מבין את חומרת מעשיו, מביע חרטה ולוקח עליהם אחריות מלאה, כי הוא מבקש להמשיך בטיפול וכי הוא מעוניין להיות אבא משמעותי ולשמש דוגמה לילדיו. הנאשם 1 מסר כי הוא אב לשמונה ילדים והוסיף כי אשתו מתקשה לתפקד. הנאשם 1 ביקש שבית המשפט יבוא לקראתו ושתינתן לו הזדמנות נוספת להוכיח את עצמו.

בדין השלמת הטיעונים לעונש מיום 6.8.2020 מסר הנאשם 1 כי בקרוב הוא יהיה אב לתשעה ילדים, כי הוא עדיין משתתף שלוש פעמים בשבוע בטיפול בבית נועם בתחום האלימות וכי הוא חש שהוא נתרם מהטיפול, כי הוא מרוצה מהטיפול וכי רכש כלים להתמודד ולשלוט בעצמו במצבי כעס.

הנאשם 2 הביע צער וחרטה על מעשיו, ומסר כי הוא מטופל ב"בית חוסן", כי הוא נתרם מהטיפול וכי הוא מנסה להשתנות.

בהשלמת הטיעונים לעונש הוסיף הנאשם 2 כי הטיפול בבית חוסן עזר לו וכי הבין כי הוא יכול להסתדר גם בלי סמים. הנאשם 2 שב והביע צער על מעשיו.

דין

10. סבורני כי מתחם העונש ההולם ביחס לשני הנאשמים צריך לנוע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. בקביעת מתחם העונש התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט להלן.

11. הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של הגנה על החירות, חופש התנועה, בטחון, שלמות גופו, שלווה רוחו, קניינו וכבודו של המתלונן, ובמידה מסוימת גם של האחר (חברו של המתלונן).

לא אחת התייחס בית המשפט העליון לצורך בענישה מרתיעה על מנת למגר את תופעת האלימות על כל גווניה שפושה ופוגעת בכל חלקה טובה בחברה בישראל, ואשר הפכה למרבה הצער כדרך לפתרון סכסוכים. לעניין זה ראו דבריה של השופטת ע' ארבל בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.08.2007) פסקה 10:

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

12. מידת הפגיעה בערכים בעניינו היא גבוהה. מדובר במסכת אלימות קשה תוך שימוש של הנאשמים באיומים ובנשק קר וכפיית המתלון וחברו לעלות לרכבם. בתחילה נוטל הנאשם 2 את מכשיר הטלפון הנייד של המתלון, בהמשך הכו הנאשמים את המתלון באכזריות בצוותא חדא, הנאשם 1 הכה את המתלון באגרוף בעינו, לאחר מכן התנפלו עליו שני הנאשמים יחד והכו את המתלון באגרופים בראשו בגבו ומפילים אותו לארץ, בהמשך הצמיד הנאשם 1 סכין לצווארו של המתלון הפיל אותו לארץ, סטר לו, הצמיד סכין לאיבר מינו וכפה עליו לעלות לרכב תוך כדי איומים, כאשר במקביל הנאשם 2 הוביל את האחר והורה לו לעלות לרכב.

במהלך הנסיעה נהג הנאשם 1 כשהנאשם 2 ישב מאחור לצד המתלון והאחר והחזיק בהם כשהוא מאיים על המתלון שיהרוג אותו. הנאשמים לא חדלים ממעשיהם גם לאחר שהמתלון הצליח תוך כדי נסיעה לברוח מהרכב, הם עוצרים את הרכב, רודפים אחריו משיגים אותו וממשיכים להפליא בו מכות באמצעות בעיטות לפנים ובאגרופים בכל חלקי גופו עד שהמתלון נופל. הנאשמים גוררים את המתלון וממשיכים לבעוט בכל חלקי גופו וחדלים רק לאחר שבת זוגו של הנאשם 1 משכה אותם בכוח מהמתלון וצעקה להם שהזמינו משטרה.

13. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לאכזריות שנלוותה למעשי הנאשמים ולאופי האלימות, לשימוש בנשק קר (סכין), לאופי האיומים, לכליאה ברכב, למספר התוקפים, לחבלות שנגרמו למתלון, ל"דבקות" של הנאשמים בביצוע מעשי האלימות (בכך שרדפו אחרי המתלון שברח), לנזק שעלול היה להיגרם ולסיבות שהביאו הנאשמים לביצוע העבירות.

מאידך גיסא, ומבלי להקל ראש, מצאתי לתת משקל לכך שהיקף הפגיעה בחירות במקרה זה לא היה משמעותי בשים לב לפרק הזמן בו שהו המתלון (ואף האחר) ברכב.

כן נתתי דעתי לכך שהחבלות שנגרמו למתלון לא התאפיינו בחומרה יתרה.

14. מנעד הענישה בעבירות אלו הוא רחב ומגוון והוא תלוי בנסיבות ה"עושה" לרבות בגילו ובעברו הפלילי של הנאשם ובנסיבות ה"מעשה" לרבות בחומרת העבירות, באופי האלימות, בשאלה האם נעשה שימוש בנשק קר או חם, בשאלה האם העבירות בוצעו בצוותא עם אחרים, באופי החבלות ובנזק הגופני שנגרם, ברקע ובמניע לאלימות, בשאלה האם מדובר באירוע מתוכנן או בפרץ אלימות ספונטני וכיוצא בנתונים שמייחדים את האירוע.

בע"פ 5459/12 חליל אבו טיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.07.2013), בית המשפט דחה את ערעורם של הנאשמים 1-6 למעט הנאשם 5 שזוכה. המערערים כולם בני משפחה אחת הורשעו בתקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות ובעבירה של כליאת שווא. מערערים 1-4 הורשעו בנוסף גם בעבירת חטיפה ובעבירה של תקיפה בצוותא כדי לבצע פשע ומערער 3 הורשע בנוסף בעבירה של גניבה והותיר על כנם עונש של 12 חודשי מאסר לנאשמים 1-4 ועל נאשם 6 נגזרו 9 חודשי מאסר. במקרה זה תקפו המערערים את המתלוננים על רקע כבוד המשפחה וגרמו להם לחבלות תוך שימוש באיומים ובמוטות ברזל, כלאו את המתלוננים, גרמו להם לחבלות כשבנוסף נאשם 3 לקח את תיקה ובו מכשיר

הטלפון הנייד של המתלוננת.

בע"פ (מחוזי-ת"א) **איוב בן אליעזר איסיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.03.2007), בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעורם של הנאשמים על הכרעת הדין וזיכה אותם מחמת הספק מעבירה של כליאת שווא וכנגזר מכך קיבל באופן חלקי את הערעור על החמרת העונש. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של הנאשם 1 ל-20 חודשי מאסר חלף 24 חודשי מאסר, הפחית את עונשה של נאשמת 2 ל-8 חודשי מאסר חלף 12 חודשי מאסר ועל נאשם 3 גזר 12 חודשי מאסר חלף 18 חודשי מאסר ויחד עם הפעלת מאסר מותנה הושתו עליו כך 24 חודשי מאסר. במקרה תקפו הנאשמים את המתלוננת על רקע סכסוך משפחתי וגרמו לה לחבלות של ממש לרבות קרע בעור התוף תוך איומים ושימוש בתרוד ברזל.

בת"פ (מחוזי-נצ') 45642-06-16 **מדינת ישראל נ' איבני** (פורסם בנבו, 20.11.2016), אותו צרפה ההגנה, בית המשפט המחוזי גזר על הנאשמים שהורשעו במסגרת הסדר טיעון בו הגבילה המאשימה את טיעוניה ל-14 חודשי מאסר ביחס לנאשם 1 ול-12 חודשי מאסר ביחס לנאשם 2, עונש של 9 חודשי מאסר על נאשם 1 ו-7 חודשי מאסר על נאשם 2. הנאשמים הורשעו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, כליאת שווא, שיבוש מהלכי משפט והסתייעות ברכב לביצוע פשע. במקרה זה קדם לאירוע האלימות המרכזי אירוע אלים בו סטר הנאשם 1 על פניו של המתלונן בגלל אמירה שלא מצאה חן בעיניו. מספר שעות לאחר מכן נסעו הנאשמים יחד עם שניים אחרים אחרי מונית בה נסע המתלונן והורו לנהג המונית לעצור בצד, הנאשמים הוציאו את המתלונן בכח מהמונית כשאחד מהם אוחז באלה, הכו אותו בראשו הכניסו אותו למושב האחורי ברכבם והמשיכו להכותו בראשו ובפניו יחד עם האחרים בתוך הרכב.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 37563-05-13 **מדינת ישראל נ' ישראל ואח'** (פורסם בנבו, 07.12.2011), אותו צרפה ההגנה, בית המשפט המחוזי גזר על נאשמים 2 ו-3, בעלי עבר פלילי מכביד, שהורשעו בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות וכליאת שווא עונש של 10 חודשי מאסר על נאשם 2 ו-307 ימי מאסר על נאשם 3. במקרה זה נסעו הנאשמים אחרי מכוניתו של המתלונן בעקבות סכסוך כספי. לאחר שירד מהרכב הכו אותו, בעטו בו וגרמו לו לחבלות, הכניסו אותו לרכבם וכפו עליו להתקשר לאביו כדי שידאג לכסף.

בת"פ (שלום-ב"ש) 2407/08 **מדינת ישראל נ' שקיר אסדוב** (פורסם בנבו, 10.04.2011), בית המשפט גזר, לאחר שמיעת ראיות, על נאשם 1 שהורשע בשני אישומים בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, כליאת שווא, איומים, קשירת קשר לפשע והדחה בחקירה עונש של 10 חודשי מאסר, על נאשם 2 שהורשע בשני אישומים בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כליאת שווא וקשירת קשר לפשע עונש של 17 חודשי מאסר ועל נאשם 3 שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, כליאת שווא, איומים וקשירת קשר לפשע עונש של 9 חודשים ו-13 ימי מאסר (כימי מעצרו). במקרה הראשון

תקף הנאשם 2 את המתלונן על רקע מתיחות ביניהם באגרופיו, בעט בו בפניו ובכל חלקי גופו, חנק אותו, הפיל אותו לארץ, התיישב עליו והמשיך להכותו באגרופים זאת עשה כשהנאשם 2 מורה לאחרים שהיו במקום לא להתערב. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות והוא נזקק לטיפול רפואי. במקרה השני קשרו הנאשמים להביא את המתלונן לביתו של הנאשם 3, אספו אותו לרכבם כשירד מההסעה מהעבודה והנאשם 1 איים עליו כי יהרגו אותו במהלך הנסיעה. בהמשך לקחו הנאשמים את המתלונן לביתו של הנאשם 3, נעלו את הדלת ותקפו אותו בצוותא חדא וגרמו לו חבלות. בנוסף איים הנאשם 3 על המתלונן. ערעור של הנאשם 1 נמחק לבקשת הנאשם 1 (עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 43222-05-11 **שקיר אסדוב נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 02.11.2011).

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 44936-03-10 **מדינת ישראל נ' אשורוב ואח'** (פורסם בנבו, 11.05.2011), בית המשפט המחוזי גזר על נאשם 1 שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה כדי לבצע פשע בנסיבות מחמירות, איומים וכליאת שווא עונש של 30 חודשי מאסר; על נאשם 2 שהורשע בעבירות של כליאת שווא ואיומים עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ביחס לנאשמים 3 ו-4 הסתפק בית המשפט בימי מעצרו כחודשיים וחצי מאסר (נאשם 3 הורשע בעבירת איומים והנאשם 4 בעבירות של תקיפה כדי לבצע פשע בנסיבות מחמירות וכליאת שווא). במקרה זה נכלא הנאשם והוכה על רקע חוב כספי.

הליכי שיקום

15. ב"כ הנאשמים עתרו להטיל על הנאשמים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולמעשה עתרו לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כייש סיכויים לממש שישותקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם לקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולו ושיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקום מיכלפי הנאשם..."

העבירות שביצעו הנאשמים הן חמורות ולמרבה המזל לא הובילו לפגיעה פיזית חמורה במתלונן. גם עיון בעברם הפלילי של הנאשמים מלמד כי אין מדובר במעידה חד פעמית.

לנאשם 1 שמונה הרשעות קודמות שמרביתן בעבירות סמים אך חלקן מתייחס גם לעבירות אלימות (כלפי בת זוג ועובד ציבור). יחד עם זאת, ההרשעות התיישנו, כאשר ההרשעה האחרונה היא משנת 2011, מה שמלמד שתקופה ארוכה נמנע הנאשם 1 מלהסתבך בפלילים.

לחובת נאשם 2 שלוש הרשעות קודמות, כאשר ההרשעה האחרונה בעבירות אלימות היא משנת 2018,

בגינה ריצה מאסר בן 6 חודשים אותו סיים לרצות זמן קצר קודם למועד ביצוע העבירות בתיק דן, ואשר בגינה תלוי ועומד לחובתו עונש מאסר על-תנאי בן 6 חודשים. בנוסף לנאשם 2 שתי הרשעות נוספות, כאשר אחת מהן, מבית המשפט לנוער, כוללת 18 תיקים שונים, לרבות בעבירות אלימות, הרשעה בגינה נידון למאסר בן 16 חודשים.

יחד עם האמור, סבורני כי לא ניתן להתעלם מהתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינם של הנאשמים על-ידי שירות המבחן, מהטיפול האינטנסיבי בו שולבו ומכברת הדרך הארוכה שעשו הנאשמים במסגרת ההליך הטיפולי.

הנאשמים נרתמו באופן מלא להליך הטיפולי, גילו מוטיבציה, התמידו והקפידו להגיע למפגשים באופן רציף, שיתפו פעולה באורח פעיל, ערכו בחינה פנימית ורכשו כלים להתמודד במצבי משבר.

נאשם 1, כאמור, עבר הליך טיפולי מיטבי בבית חוסן וקצר שבחים מהצוות הטיפולי.

יש לזכור כי תחילה נמנע שירות המבחן מלהמליץ על הליך טיפולי בעניינו של הנאשם 1 ואולם, בהמשך, לאחר שהנאשם 1 התגייס בכל מאודו להליך טיפולי מתאים, לרבות במרכז טיפולי בבעיות אלימות, התרשם השירות כי הנאשם 1 נרתם להליך ונתרם ממנו ושינה המלצתו.

השינוי של שירות המבחן הגיע לאחר הליך טיפולי מורכב, ממושך ומשולב (סמים ואלימות) שערך הנאשם 1, טיפול לו זיקה לביצוע העבירות בתיק זה וטיפול שנותן מענה לאופי המסוכנות שנבע מהנאשם 1.

גם הנאשם 2 עבר הליך טיפולי ארוך, מוצלח, ומוכוון מסוכנות. גם בעניינו של נאשם 2 שירות המבחן בא בהמלצה טיפולית מובהקת.

נוכח כל האמור, סבורני כי יש סיכוי של ממש שהן הנאשם 1 והן הנאשם 2 ישתקמו. בעניין זה, נתתי דעתי לא רק לדרך הארוכה והמוצלחת שעשו הנאשמים עד כה, כי אם גם למתווה הטיפולי המוצע על-ידי שירות המבחן בהמלצתו.

בע"פ 6637/17 אליזבט קרנדלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.4.2018), פסאות 24-25 לפסק דינה של השופטת ד' ברק - ארז צוין בהקשר זה: **"...ניתן לציין כשילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה בהבעת אמפטיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי - טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א)".**

נראה כי בענייננו, אכן יש שילוב בין השינוי המהותי בהתייחסות הנאשמים למעשיהם, לרבות נטילת אחריות, הבעת חרטה והתייחסות מתאימה לקורבן העבירה, לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי - טיפולי מוצלח בעניינם של שני הנאשמים.

בשים לב לאמור, סבורני כי יש מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם בעניינם של שני הנאשמים. לא למותר להדגיש, כי האינטרס בשיקום הנאשמים הוא לא רק של הנאשמים עצמם וקרוביהם כי אם גם של החברה כולה, ואף של גורמי השיקום אשר מעוניינים לראות פרי לעמלם.

אכן, כאמור, הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות חמורות, ואולם האפשרות לחרוג ממתחם עונש הולם מקום בו נאשם עבר הליך שיקומי ממשי ורציני לא יועד רק למקרים קלים. בעניין זה ראו למשל ע"פ 3655/19 **אלדן רוברט פורד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.9.2020), שם בית המשפט העליון מצא לקצר מתקופת מאסר שהוטלה על הנאשם בגין ביצוע עבירת שוד מזויין באופן משמעותי תוך קביעה שהמאסר ירוצה בעבודות שירות.

לא למותר לציין, כי נתתי משקל גם להודאת הנאשמים ולחיסכון בזמן שיפוטי, לנסיבות חייהם האישיות-משפחתיות המורכבות כפי שעלו בתסקירי שירות המבחן, למסמכים שצרף הנאשם 1 באשר למצב הרפואי של ילדיו ולנזק שהעונש יגרום לנאשמים ולמשפחתם, כמו גם לפגיעה הארוכה והנמשכת בחירותם של הנאשמים (במעצר, וב"מעצר בית" מלא וחלקי) לאורך כל ההליך.

16. לאור כל האמור לעיל אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

אני מפעיל את המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ 4783-03-18 בעניינו של הנאשם 2 בחופף למאסר שהוטל עליו במסגרת תיק זה. סך הכל ירצה הנאשם 2 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הנאשם 1 ירצה את עבודות השירות ב"גשר שיקום תעסוקתי" למשך חמישה ימים בשבוע על-פי טווח השעות האפשרי בחוק וזאת החל מיום 07.12.2020.

הנאשם 2 ירצה את עבודות השירות באצטדיון טרנר-חברת כיוונים משך חמישה ימים בשבוע על-פי טווח השעות האפשרי בחוק וזאת החל מיום 20.01.2021.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא לעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא לעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש (למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב).

ד. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪ (סך הכל על-ידי שני הנאשמים 10,000 ₪ פיצוי).

הפיצויים ישולמו בעשרה שיעורים חודשיים רצופים ושניים החל מיום 01.01.2021.

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום. כל אחד מהנאשמים ישתף פעולה עם הטיפול שיציע שירות המבחן.

הובהרה לנאשמים חשיבות שיתוף הפעולה בביצוע עבודות השירות וצו המבחן ונפקות העדר שיתוף פעולה.

העתק מגזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"א, 01 נובמבר 2020, בנוכחות
הצדדים.